

Tilburg University

Review of the book Compensation for personal injuries and death

Fijnaut, C.J.C.F.

Published in:
Delikt en Delinkwent

Publication date:
1981

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Fijnaut, C. J. C. F. (1981). Review of the book Compensation for personal injuries and death: Recent proposals for reform, J.A. Weir, 1979, 9026810784. *Delikt en Delinkwent*, 11(3), 207-208.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

J.A. Weir. *Compensation for personal injuries and death: recent proposals for reform*. D.G.T. Williams. *The accountability of the police: two studies*. The Cambridge – Tilburg Law Lectures. First Series 1978. Deventer, Kluwer, 1979.

In 1978 kwam er tussen leden van de Faculteit Rechtgeleerdheid van de Katholieke Hogeschool te Tilburg en leden van de University of Cambridge een samenwerkingsverband tot stand dat is gericht op de uitwisseling van docenten, op gezamenlijk onderzoek en op de jaarlijkse publikatie van voordrachten waarvoor bij een ruimer publiek belangstelling bestaat. Een zeer goed initiatief dus. Deze publikatie bevat de voordrachten die in Tilburg in maart 1978 werden gehouden door J.A. Weir, verbonden aan het Trinity College, en door D.G.T. Williams, verbonden aan het Emmanuel College te Cambridge. Het zijn de lezingen van de laatstgenoemde die hier de aandacht verdienen. Zij handelen over *The accountability of the police; two studies*.

De twee onderwerpen die door D. Williams worden besproken zijn *The Law and public protest* en *Complaints against the police*. Deze thema's zijn met het oog op publikatie van de teksten goed gekozen: in beide landen gaat het om belangrijke en actuele kwesties. In het eerste artikel staat met name de vraag centraal hoe door politie, justitie en regering het recht op demonstratie wordt beoordeeld in geval een bepaalde wettelijke en ordelijke demonstratie door het optreden van tegendemonstranten uitloopt of dreigt uit te lopen op verstoringen van de openbare orde. Het blijkt dat steeds meer het principe wordt gehuldigd dat dit recht, uitgeoefend op wettelijke wijze,

Boekbesprekingen

niet mag worden ingeperkt onder druk van geweld of dreiging met geweld door tegenstanders. Het kan immers toch niet zo zijn dat wettelijk gedrag wordt verboden. Dit gedrag moet juist worden beschermd. Het is het onwettige gedrag waartegen de overheid moet optreden. Niettemin werd in een enkel geval, b.v. na een reeks van hevige rellen tussen deelnemers aan een betoging van het National Front en tegenbetogers in Londen in 1977-1978, voor de tijd van 2 maanden een algemeen betogingsverbod afgekondigd. De argumenten die in zo'n geval worden gehanteerd zijn de ernst van de ordeverstoringen, de vrijwaring van het vrije verkeer, en de kosten die een grootscheepse inzet van de politie met zich brengt. Bij het nemen van die uitzonderlijk gewichtige en moeilijke beslissing speelt het oordeel van de politie een doorslaggevende rol; zij moet de 'ban' uitlokken bij de hogere overheid.

De aandacht die in de tweede voordracht uitgaat naar het probleem van de klachten over de politie, is vrij gering. D. Williams heeft zich op dit punt beperkt tot een uiterst summier overzicht van de zeer roerige geschiedenis van de klachtenregeling die in 1976 werd ingevoerd. Het belangrijkste punt in de discussie was of de behandeling van klachten alleen een zaak van de politie moet zijn of niet. Van politiezijde werd beweerd van wel: de inschakeling van een onafhankelijke derde partij zou niet leiden tot 'increased police accountability but the undermining of police discipline and constitutional independence'. De nieuwe regeling voorzag evenwel in de oprichting van een centrale Police Complaints Board, waarvan de leden worden benoemd door de Home Secretary, en die zich meer in het bijzonder bezighoudt met de behandeling van klachten waarvan de politie(man) niet erkent dat ze gegrond zijn. Verder geeft de auteur een overzicht van de diverse manieren waarop de politie nog meer ter verantwoording kan worden geroepen voor haar optreden: civiele procedures, strafvervolgingen, onderzoeken door de overheid, rechterlijke uitspraken, politieke pressie in het parlement.

Met deze opsomming komen we dan terecht bij het grote tekort in de voordrachten van D. Williams, tenminste naar het Nederlandse publiek toe, nl. dat hij niet de voor Nederlandse begrippen erg merkwaardige, zeer zelfstandige positie van de Engelse politie in het staatsbestel uitlegt. Want het is juist deze vrij zelfstandige positie die heel de kwestie van 'the accountability of the police' bepaalt, en die maakt dat het probleem van de controle over de politie in Engeland gevoelig anders ligt dan in Nederland. Lezers die met dit verschil niet op de hoogte zijn, zullen hierom de voordrachten van Williams niet zomaar begrijpen. De gezamenlijke titel van de voordrachten is daarenboven misleidend. Het probleem van de 'accountability of the police' wordt in het tweede gedeelte van de tweede voordracht veel te snel afgehaspeld, terwijl dit probleem in de eerste voordracht niet als zodanig wordt behandeld. Deze titel is er wel wat met de haren bijgesleept. Dit neemt niet weg dat het hier om instructieve, prettig te lezen voordrachten gaat.

Cyrille Fijnaut